

## IN MEMORIAM



Mr.sc. Ivo Vidović, dr. med.

Opraštamo se od dva člana naše obitelji. Dvojice koji su veliki dio svog životnog i radnog vijeka posvetili našem časopisu od samog početka njegova izlaženja. Jedan od njegovih osnivača i dugogodišnji zamjenik glavnog urednika – dr. Ivo Vidović i čovjek čiju smo dobru volju i energiju koristili za pripremu, a na samom početku i tisak časopisa – gospodin Marijan Kramar.

Dr. IVO VIDOVIĆ rođen je 15. prosinca 1931. godine u Šibeniku. Nakon osnovne i srednje škole upisuje i završava Medicinski fakultet Sveučilišta u Zagrebu, a 1987. stječe titulu magistra znanosti, naravno s radom iz područja sportske medicine „Analiza statike i cirkulacije kod vrhunskih treniranih sportaša (košarkaša)“.

Aktivno se bavio sportom od svoje najranije mladosti, posebno srednjoškolskim rukometom kao igrač, ali i trener. Kasnije se okreće prema košarci koja je i obilježila njegovu športsku i medicinsku karijeru.

Žensku sekciju košarkaškog kluba Lokomotiva iz Zagreba preuzeo je 1969. godine kao predsjednik, ali i kao liječnik. Dvije godine kasnije, osniva zdravstvenu komisiju za cijeli klub Lokomotiva (kasnije Cibonu). Iste godine uz ime dr. Ive Vidovića stoji i – osnivač Zdravstvene komisije Košarkaškog saveza Hrvatske na čijem je čelu bio sve do

svoje smrti. Okupio je više od 60 liječnika i fizioterapeuta koji su činili tadašnji Zbor zdravstvenih djelatnika pri Košarkaškom savezu Hrvatske (od 1973. do 1986.). Do 1986. godine bio je nositelj mnogobrojnih stručnih skupova (u Zagrebu, Splitu, Zadru, Čateškim toplicama, Opatiji) s predavačima iz naše ali i drugih zemalja. Zdravstvena služba u košarci pod vodstvom dr. Ive Vidovića uvijek je bila profesionalno organizirana. Njegovom zaslugom uvedena su obavezna dežurstva liječnika na utakmicama u gotovo svim stupnjevima natjecanja i osnovane su i zdravstvene komisije po klubovima u svim regijama.

Dr. Ivo Vidović stvaranjem slobodne Hrvatske države nastavlja sa svojim radom kao predsjednik Zdravstvene komisije novog saziva Hrvatskog košarkaškog saveza. Od 1991. godine u dva je mandata bio član predsjedništva HKS-a, a u tri mandata bio je i član Stručnog savjeta HKS-a.

Dr. Ivo Vidović 1998. godine osniva Hrvatsku udrugu zdravstvenih djelatnika u košarci (HUZDUK), koja je bila jedina udruga takvog profila u hrvatskom sportu. Predsjednik udruge je dugi niz godina, a unazad nekoliko godina bio je i izvršni dopredsjednik.

Osim za košarkaše, dr. Ivo Vidović bio je uvijek i uz sve ostale sportaše. Od osnutka Hrvatskog olimpijskog odbora, bio je osnivač i član Zdravstvene komisije, jedno vrijeme i njezin dopredsjednik, te počasni član Zdravstvene komisije. Od prvog nastupa naših Olimpijaca na Olimpijskim igrama 1992. godine pa sve do OI 2004. u Ateni djelovala je Ambulanta za olimpijske kandidate i vrhunske sportaše koju je vodio dr. Ivo Vidović sa svojim suradnicima.

Dr. Ivo Vidović nesebično je dijelio i svoje znanje te je napisao više od 50 znanstvenih i stručnih radova koji su bili objavljeni u zemlji i inozemstvu.

S ciljem da unaprijedi znanje liječnika koji su se bavili sportskom medicinom s grupom medicinskih djelatnika članova Hrvatskog košarkaškog saveza 1986. godine pokreće „Košarkaški medicinski vjesnik“. Uz veliki trud i zalaganje osnivača časopis je izlazio, na početku šapirografiran, a kasnije u malo ozbiljnijem izdanju, do uspostave samostalne hrvatske države i osnivanja Hrvatskog olimpijskog odbora kada prerasta u „Hrvatski športsko medicinski vjesnik“ i postaje glasilo HOO.



g. Marijan Kramar

U samom početku priprema i tisak odvijala se u skromnim prostorima Centra za rehabilitaciju „Zagreb“ pod budnim okom g. Marijana Kramara, a kasnije je g. Kramar osnovao vlastitu tiskaru „Smjerokaz“ s kojom smo surađivali sve do njegove prerane smrti.

Za svoj rad u sportskoj medicini dr. Ivo Vidović dobio je niz nagrada i priznanja (Zlatna plaketa KK Cibona, trofej SFK za visoka dostignuća u sportu, Zlatna plaketa HKS). 2000. godine dobio je godišnju državnu nagradu Franjo Bučar za izvanredna postignuća organizacije, izdavaštva i rada u sportskoj medicini, te je 2016. godine posmrtno dobio istu nagradu za životno djelo.

Dragi Ivo i Marijane, hvala Vam na svemu, a posebno na suradnji i prijateljstvu. Vječno ćete živjeti s nama i našim Vjesnikom.

Uredništvo